

“Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg!”
Hiep Hiep Hoera, er zijn er twee jarig!

Een prachtige Nederlandse uitspraak die Amerikanen waarschijnlijk helemaal niet begrijpen en eigenlijk geef ik ze wel een beetje gelijk. We leven ten slotte maar één keer en als je zelf de slingers niet ophangt, wie doet het dan voor je? En slingers ophangen dat kunnen Amerikanen als de beste en zeker als het gaat om hun kinderen.

Verjaardagen worden hier groots aangepakt en zijn altijd tot in de puntjes verzorgd. Uiteraard hangt hier wel een prijskaartje aan, maar ook dat staat de gemiddelde Amerikaan hier in Miami niet in de weg. De meeste feestjes worden gegeven in een binnenspeeltuin, lees kinderjungle, geheel in het favoriete thema van de jarige job en met een bezoekje van hun favoriete held. Het feest is natuurlijk niet compleet zonder een XXL-taart, cupcakes, pizza, snoep en limonade. Om het feestje goed af te sluiten krijgt elk kind zijn eigen goodiebag mee naar huis en ontvangen de ouders een week later een bedankaartje voor het gegeven cadeau. Je leest het goed, een bedankaartje, want de cadeaus worden hier in Amerika meestal niet tijdens het feestje uitgepakt. Wat voor ons het hoogtepunt is slaan ze hier volledig over. Alle cadeaus worden hier prominent op de cadeautafel gezet die gemiddeld groter is dan mijn eettafel.

Learning: doe geen moeite om je cadeau mooi in te pakken, want alle cadeaus gaan hier standaard in de mooiste cadeautassen met een sierpapiertje erbij om het geheel af te dekken. Hoe groter de tas hoe beter. Waar ik in het begin nog 8 dollar uitgaf aan de cadeautas, heb ik nu gelukkig mijn adresjes gevonden waar ik de mooiste en vooral de grootste cadeautassen kan scoren! Zo houd ik gelukkig nog wat dollars over voor een cadeau want Amerikanen zijn ontzettend gul met het geven ervan. Wat mij het meest opviel is dat de kinderen geen moment vragen of ze de cadeaus mogen uitpakken. Respect, of is het een kwestie van gewenning en “wat niet weet, wat niet deert”? Het was voor ons in ieder geval allemaal nieuw en weer een bijzondere en mooie ervaring voor ons gezin hier in Miami.

Nu denk je dat ik als moeder hier van heb geleerd het afgelopen jaar, maar nee! Mijn Nederlandse roots zitten dusdanig diep dat ik toch mijn Nederlandse moedergevoel achterna ben gegaan. “Just act normal, that’s already crazy enough” whoops that’s me!

Deze mama had exact een jaar de tijd om de nieuwe cultuur op te snuiven en dit in een groots kinderfeestfestijn te blazen. Onze beide jongens zijn namelijk in juni geboren en dit moesten we natuurlijk vieren, maar ondanks onze emigratie naar Amerika zijn we toch dichtbij onszelf gebleven. Na wat brainstormen met de kinderen hadden we besloten om in plaats van de standaard cupcakes en goodiebags, zelf dino koekjes voor de klas te bakken. Geheel naar alle richtlijnen van de klas natuurlijk, denk hierbij aan de vele allergieën, maar geen regels omtrent suikers! Het werden de gemakkelijkste, maar naar onze mening de lekkerste koekjes, namelijk simpele zandkoekjes met een snufje citroen. Na het bakken mocht onze oudste zoon Luuk de voet van de dino in het koekje drukken en hoppa de dino koekjes waren klaar. Een transparant zakje eromheen, mini dino speeltje erbij en een craft kaartje met “Luuk 4 jaar” en “Ties 2 jaar” eraan met een lintje. De reacties van de kinderen maakte de traktatie meteen al een groot

succes! Op school hadden we in ieder geval gescoord. De week erop zouden we de verjaardag van beide boys in ons nieuwe huis vieren.

Het feestje zou helemaal compleet zijn met de komst van lieve tante Kim en neefje Tony uit Nederland. Aangezien beide jongensgek zijn van dino's zouden we twee prachtige dino taarten laten maken met behulp van Pinterest en onze lieve vriendin/buuf Melissa. Uiteraard kregen beide jongens een eigen taart, want je begrijpt dat we natuurlijk op zo'n mooie dag geen ruzie willen hebben. De aankleding werd ingekocht en vrienden werden uitgenodigd. Het nadeel van zomerkinderen en in het buitenland wonen, betekent in ons geval dat vele van onze vrienden op deze dag afwezig waren door vakantie of het wederzien van hun familie in Europa. Ook wilden papa en mama het klein houden en beide verjaardagen samen vieren met de familie die speciaal hiervoor uit Nederland naar Miami waren gekomen. WHOOPS daar ging het dus mis..... OK, mis is wellicht een groot woord, want de boys genoten van hun dino taarten, de kindjes die er wel waren en de vele mooie cadeaus! Maar als mama voel je je toch een beetje schuldig als je oudste zoon je vraagt, "Mama waar zijn mijn vriendjes van school?". Gelukkig hebben we hier niet te veel bij stil gestaan en hebben we zijn verjaardag gewoon nog drie keer gevierd en gaan we vanmiddag met zijn beste vriendje bij The Cupcake World in Coral Gables genieten van een heerlijke cupcake zoals het hoort volgens Luuk!

Eind goed, al goed ook papa's en mama's kunnen nog veel in het leven leren.